

Sygn. akt II Ka 177/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2022 r.

sprawy **A. C.**

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 22 listopada 2021 r. sygn. akt II K 775/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 177/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 22 listopada 2021 r., sygn. akt II K 775/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>Naruszenie art. 170 § 1 pkt 3 i 5 kpk poprzez niezasadne oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub innego składu biegłych, co mogło mieć wpływ na treść wyroku w zakresie winy.</p> <p>Naruszenie art. 7 kpk poprzez uznanie za wiarygodną opinię sądowo – psychiatryczną z dnia 22 września 2021 roku podczas, gdy zawierała ona wewnętrzne sprzeczności mogące mieć wpływ na treść wyroku.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Rejonowy zachowując nakazany ustawą obiektywizm i wykorzystując wrażenia wynikające z realizacji zasady bezpośredniości, z całokształtu ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności wyprowadził racjonalne wnioski, kierując się przy tym wskazaniem wiedzy, doświadczenia życiowego i		

zasadami logicznego rozumowania i nie naruszył art. 7 kpk.

Sąd Okręgowy dostrzegł formalne uchybienia zawarte w treści opinii, ale należy je potraktować jako omyłki pisarskie, a więc nie mogły one mieć wpływu na treść wniosków końcowych opinii (min. określenie stawianego zarzutu str. 3 opinii, czy odwołanie się do kilkukrotnego składania zeznań str.5 opinii). Z treści zawartej na k.68 wynika wprost jaki zarzut został postawiony oskarżonemu i biegli mieli w tym zakresie pełną świadomość zapoznając się z treścią aktu oskarżenia. Ponadto twierdzenia skarżącego, że oskarżony nie podawał pewnych danych min. dotyczący zatrudnienia czy czasu trwania ciągu uzależnienia stanowi jedynie polemikę z treściami zawartymi w opinii. Wyjaśnienia oskarżonego nie budziły wątpliwości, gdyż oskarżony przyznawał się konsekwentnie do postawionego mu zarzutu, a ta okoliczność sama w sobie nie miała zasadniczego znaczenia dla dokonanego rozpoznania.

W sytuacji, gdy opinia biegłego jest pełna - dla sądu, który swoje stanowisko w tym względzie należycie uzasadnił, to fakt, iż opinia taka nie spełnia oczekiwań uczestników postępowania, nie jest przesłanką dopuszczenia kolejnej opinii (post. SN z 17.12.2015r., III KK 448/15, LEX nr 1956352). Opinię biegłego ocenia sąd i to sąd decyduje, czy jest ona dla niego zrozumiała i przekonywująca, czy odpowiada na pytania zakreślające jej przedmiot i granice, czy jest wewnętrznie spójna i niesprzeczna, czy nie rodzi wątpliwości co do jej merytorycznej trafności. Jeśli w którejś z powyższych kwestii sąd

poweźmie uzasadnione wątpliwości (w szczególności pod wpływem argumentacji stron postępowania) to wówczas sąd decyduje - zgodnie z dyrektywą art. 201 kpk - o wezwaniu tych samych biegłych, skonfrontowaniu biegłych lub o powołaniu innych biegłych. Strona domagająca się wydania opinii uzupełniającej, powinna wykazać, w jakim zakresie ekspertyza złożona na piśmie jest niepełna lub niejasna czy wewnętrznie sprzeczna, albo na czym polega jej sprzeczność z inną opinią wydaną w tej sprawie, a więc uprawdopodobnić zaistnienie sytuacji wskazanych w art. 201 kpk (wyrok SA we Wrocławiu z 17.02.2016r., II AKa 13/16, LEX nr 2023599). Tymczasem skarżący w swoim zarzucie ponowił jedynie swoje wątpliwości wyrażone już na etapie przewodu sądowego przeprowadzonego przez Sąd I instancji, które Sąd ten uznał za chybione, co skutkowało nieuwzględnieniem jego wniosku, które to stanowisko w tym względzie Sąd Odwoławczy podzielił w całej rozciągłości. Rzeczą najistotniejszą było, że biegli dysponowali dokumentacją lekarską dotyczącą oskarżonego (str.2 opinii) i powołali się na nią w treści opinii. Nie bez znaczenia pozostaje, że biegli mieli kontakt z oskarżonym w co najmniej dwóch sprawach, a więc wiedzę co do osoby oskarżonego czerpali w szerszym zakresie, co również miało wpływ na ocenę opinii. Sądowi Okręgowemu z urzędu wiadomo, że również w sprawie II Ka 441/21 podnoszono tożsame zarzuty wobec opinii biegłych, zaś biegli nie znaleźli również podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego. Informacje zawarte w danych osobowych (str.2 opinii) stanowią przytoczenie danych dotyczący oskarżonego,

<p>który podczas przesłuchania 31 maja 2021 roku sam podał do protokołu, że jest osobą zdrową i nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.</p> <p>Wobec powyższego należy przyjąć, że wskazane powyżej omyłki pisarskie nie miały zasadniczego wpływu dla końcowych wniosków opinii. Skarżący nie wskazał jakie to istotne okoliczności dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonego zostały pominięte, co by mogło rzutować na treść opinii, a w szczególności dokonane rozpoznanie.</p>		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku		
Lp.	Zarzut	
2.	Rażąca niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonego kary grzywny 150 stawek dziennych grzywny z określeniem wysokości stawki na 20 zł oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności dotyczących jej wymiaru, a przede wszystkim motywacji i zamiaru, właściwości i warunków osobistych oskarżonego,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>sposobu życia przez popełnieniem przestępstwa, a także względ na cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa uzasadniały orzeczenie kary i środka karnego w granicach dolnego zagrożenia ustawowego.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut okazał się niezasadny.</p> <p>Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wówczas, jeżeli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, orzeczona kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, czyli niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza zatem znaczną dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw sądowego wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.</p> <p>Miarą surowości kary jest stopień wykorzystania sankcji karnej przewidzianej przez ustawodawcę za konkretne przestępstwo. W niniejszej sprawie karę grzywny</p>		

wymierzono oskarżonemu poniżej (nawet rodzajowo) dolnej granicy ustawowego zagrożenia czynu z art. 244 kk, zagrożonego karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przepis ten w ogóle nie przewiduje wymierzenia podsądnemu kary grzywny, czy też ograniczenia wolności. Zastosowanie przez Sąd Rejonowy art. 37a par. 1 kk do rozstrzygnięcia o karze, poza tym, że uwzględnia już wszystkie okoliczności łagodzące jakie tylko zaistniały w tej sprawie, wyklucza przyjęcie, że represja karna z wyroku Sądu I instancji jest rażąco niewspółmiernie surowa. Finansowy wymiar kary uwzględnia konieczną dolegliwość jaką oskarżony winien ponieść w związku z niniejszym skazaniem. Stawka dzienna kary grzywny (20 zł) została przyjęta w prawie w najniższej możliwej wysokości (art. 33 § 1 kk), zaś liczba stawek uwzględnia wszystkie dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i § 2 kk. Obecna sytuacja na rynku pracy oraz mnogość dostępnych ofert pracy, ale również wysokość obecnie osiąganych przez oskarżonego dochodów prowadzi do wnioskowania o możliwości uiszczenia kary grzywny.

Wszystkie okoliczności obciążające oraz łagodzące zostały wzięte pod uwagę przez Sąd przy wymierze kary oraz środków karnych. Wobec oskarżonego istniał obowiązek orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Niewątpliwie orzeczony w sprawie II K 169/20 Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie wpłynął w sposób należyty na postawę

<p>oskarżonego i wymaga on dalszego wyeliminowania go jako kierowcy z ruchu drogowego. Oskarżony naruszył orzeczony wobec niego kilkuletni zakaz już po 7 miesiącach od jego obowiązywania. Skarżący nie wykazał konkretnych przesłanek do orzeczenia środka karnego w rozmiarze 1 roku powołując się w sposób ogólny na motywację i zamiar, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. Wszystkie te okoliczności zostały uwzględnione w ramach rozstrzygnięcia o karze, co znalazło swój wyraz w treści uzasadnienia. Brak było zaś okoliczności nakazujących nieuzasadnione premiowanie oskarżonego poprzez orzeczenia środka karnego w najniższym wymiarze.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek obrońcy o zmianę wyroku i orzeczenie kary grzywny 100 stawek dziennych przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec niezasadności zarzutu apelacyjnego, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
--	--

1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z 22 listopada 2021 r. sygn. akt II K 775/21	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych przez obronę zarzutów, przy jednoczesnym braku przesłanek z art. 440 kpk, wyrok Sądu pierwszej instancji należało utrzymać w mocy.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Zasądzono od oskarżonego 300 zł opłaty i 20 zł wydatków postępowania odwoławczego, tj. ryczałt za doręczenia pism w sprawie, orzeczone na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 83 r. z późn. zm.). Oskarżony jest młody, wykonuje pracę zarobkową ma więc możliwości uregulowania kosztów sądowych.

7. PODPIS

01.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny załącznika	numoer	1
Podmiot apelację	wnoszący	obrońcy oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 22 listopada 2021r. sygn. akt II K 775/21
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść		# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana